

Sborový dopis

Českokobratrského evangelického sboru
v Čáslavi

velikonoce 2002

**Velikonoční radost a pokoj Vám přeje
staršovstvo**

Prodej

Krista jsme prodali
za dobrých osm tisíc
ve starožitnictví.

Pouhá napodobenina
a jak podražila
od dob Jidášových

Nejsme první
kdo ho nabízejí do komise
že ano místodržiteli Piláte?!

Poptávka byla tehdy větší
po pověstném Barabáši.
Zástup se vyzná...?

Nejsme první
kdo ho pověsili
místo mezi lotry – mezi antikvity.

Mezi věci jisté
umělecké ceny.
Toho jenž za cenu svého života...

Staromódní starodávný
Starožitný.
Prodaný a vykoupěný...

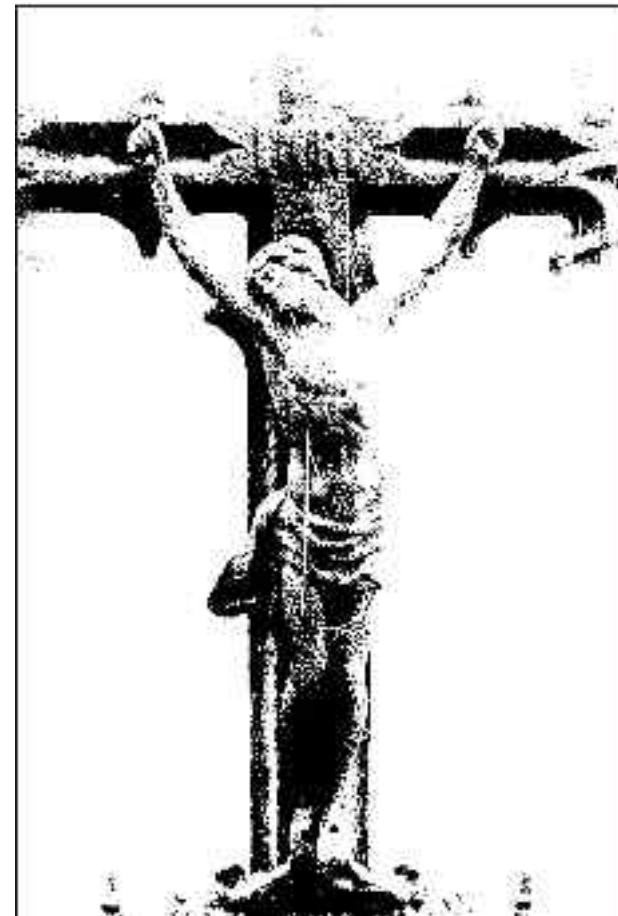
Avšak co my zaprodání?
Kdo nás vykoupí...?

Alois Volkman

**Odevzdal jsem vám především,
co jsem sám přijal, že Kristus
zemřel za naše hříchy podle
Písem a byl pohřben; byl
vzkříšen třetího dne podle
Písem**

1K 153-4

**Bůh je láska a kdo zůstává
v lásce, v Bohu zůstává a on
v něm... Láska nezná strach,
dokonalá láska strach zahání.
1J 4,16**

V šatně

V šatně se po představení
sešli režisér a herec.
Dlouho seděli potichu.
Představení se dvakrát
nepovedlo. Režisér
otevřel víno a nalil sobě i
herci. Po třetí skleničce
se dali do řeči.

„Je mi sedmdesát“, začal
režisér, „udělal jsem už
spoustu filmů, režíroval
jsem slavná divadelní
představení, dostal jsem
několik Oskarů... Jsem
režisér tělem a duší. To ti
je taková radost, ta
režisérská, mít to ve
svých rukou, mít to
v hlavě, přenášet svůj
nápad, svou představu na
druhé, být stvořitelem,
vyvolávat z nicoty do
bytí... Stejně je mi
smutno.“

„Nezlob se“, opravoval
ho herec, „ale to já jsem
uváděl z nicoty do bytí.“

pokračování na straně 2

Farní sbor Českokobratrské církve evangelické v Čáslavi, J. Karafiáta 159,
tel. 0322/312851, 0607/917686

bankovní spojení 0442090349/0800, Čs. spořitelna

pokračování ze strany 1

Pro mě to taky bylo krásné, nechat se vést – a přitom k tomu přikládat sebe, to své svůj smích, svůj pláč, svou touhu... a prožívat, jak se to stává skutečností. Bylo to krásné, ale je mi taky smutno. Řekni mi, proč jsi smutný a já ti řeknu, proč já...“

„Někdy mě v noci probudí sen,“ pokračoval po chvíli neochotně režisér. „Zdá se mi, že už nemám sílu, nemám žádný nápad, nepodaří se mi už nic vytvořit, že už nemám co dát... Být režisérem, to unaví. Kde vzít a nekrást? Někdy cítím, jak se mi i můj vlastní život vymyká z rukou...“

„Hmmm,“ usmál se herec hořce. „Jsem lepší. Já mám totiž *dvoji* strach.

Mám strach, že už nebudu moci hrát, že mi nikdo žádnou roli nedá, že už o mě nikdo nebude stát, že už nikomu nebudu potřeba... Že na to nikdo nebude zvědavý...“

A stejně jako ty mám svou noční můru. Někdy mě vzbudí otázka: „A Ty? Co ty jsi vlastně zač?“ A já na to nemám co říct. Jsem jenom herec, jenom hraji role.“

„Ta loutka, ta je na tom jinak...“ řekl režisér. Ukázal na dřevěnou postavu visící na stěně za jeho zády... Dívala se na ně svrchu, ruce rozpražené, nad hlavou trnovou korunu. „Loutky se nechají jen tak vést. A vůbec jim to nevádí...“

„To není loutka“, namítl herec. „To **je**...! Kdo **ho** sem dal?“ Trochu se usklíbl. „O něm já náhodou něco vím. Jemu bys mohl závidět režiséřské úspěchy i ty. Třeba ten happening, ta velká slavnost pěti tisíc pod širým nebem s následnou hostinou pro všechny z pěti chlebů a dvou ryb. To muselo být představení! A jiná... On měl vliv na život mnohem více lidí, než jsi měl ty...“

„Tenhle?“ obrátil se režisér s údivem k postavě na kříži... a v tu chvíli pochopil, že člověk není svou podstatou režisér. Že *nemůže* mít moc nad lidmi a světem a životem. A také ji *nemusí* mít.

Pak se podíval zpátky na herce, trochu ironicky se usmál, a řekl: „Já ho vlastně taky trochu znám, on byl také z tvé branže, taky měl své role, tuším, také lidé od něho leccos čekali...“

„Tenhle?“ podíval se před sebe herec a pochopil, že svou roli *má*. A že mu ji nikdo nevezme. A že...“

Režisér nastavil svou prázdnou sklenku a nechal si nalít.

P. Jun

Přijměte pozvání

- * 17.3. v 09.00 **výroční sborové shromáždění**
Bude voleno nové **staršovstvo**!!

Velikonoční svátky:

- * **Květná neděle** 24.3. v 9.00
- * **Velký Pátek** 29.3. v 9.00 a v 17.00 s Večeří Páně
- * **velikonoční neděle** **31.3.** v 9.00 s Večeří Páně a v 14.00 v Bousově
- * **velikonoční pondělí** 1.4. v 9.00

- * 26.-28.4. seniorátní dny mládeže v Třebechovicích (naše mládež zde má hrát vánoční divadlo „**Jen si mluv, já ti stejně nerozumím**“)
- * 19.5. pravděpodobně **bohoslužby přenášeny z Čáslavi rozhlasem**
- * na prázdniny připravujeme výlet **do Holandska** a letní **pobyt dětí a mládeže**

Týden ve sboru

- **bohoslužby** – neděle 9.00
- bohoslužby v Bousově – první neděle 14.00
- biblická hodina – středa 17.00
- děti – pondělí 16.15
- mládež – pátek nebo sobota (dle dohody) v 17.00
- střední generace – úterý 19.00 třetí úterý v měsíci
- biblická hodina Třemošnice – 2.čtvrtek 17.00
- biblická hodina Horky – 2.středa 18.30
- biblická hodina Vinaře – 4.středa 18.30
- staršovstvo – první středu v měsíci v 19.00

Finance, hospodaření, opravy

přiložená složenka je na zaplacení Vaše dobrovolného příspěvku na Jeronymovu jednotu. (Jeronymova jednota je celocírkevní fond, do kterého se každým rokem ze sboru posílá vybraná sbírka, a od kterého lze žádat půjčku či dar na stavební akce.)

Stavební plány: my bychom chtěli tento rok opravit střechu na baště za kostelem.

Začalo se mluvit o opravách kostela. Při nich (kostel je památkově chráněná stavba) by nám mohl pomoci stát a město z Programu regenerace městských památkových zón. Naše plnění by bylo pouze 10% celkové částky. Nicméně by nešlo o částku zanedbatelnou (200 000,-). S placením této částky by nám mohla také pomoci zmíněná Jeronymova jednota, podmínkou by ovšem bylo, abychom neměli dluh v „Personálním fondu“ (v současné době 60 000,-)